

Pout' Hlavně mít nohy v suchu

Na Velehrad dnes dorazí **osmdesát pěších poutníků**. Při šedesátikilometrové cestě ze Svatého Hostýna je nezlomilo ani úmorné vedro

Možná jste je tento týden někde mezi Bystřicí pod Hostýnem a Velehradem také potkali. Skupina osmdesáti lidí se totiž vydala na pěší pout, která je ze Svatého Hostýna zavede na cyrilometodějské slavnosti. Dorazí dnes odpoleadne.

Jsou mezi nimi děti, rodiče i seniři. Ve skupince ale zřetelně vyčnívá vysoký muž oblečený do černé kněžské sutany. „Pravidelně si měním ponožky, mažu si nohy jelením lojem a musím je mít v suchu,“ hlásí zkušeně Jan Peňáz z Matice Velehradské.

Mezi poutníky je jedním z nejzkušenějších. Před dvanácti lety absolvoval cestu po svých z Moravy do Říma. „Bylo nás tehdy šest a šli jsme měsíc,“ připomíná. „Pak jsme si říkali, že není možné chodit takovou dálku každý rok, a proto chodíme na Velehrad,“ vysvětluje s úsměvem.

Díky tomu se poutníci z celé republiky scházejí na Velehradě vždy na konci srpna. A pět let také chodí po speciální poutní stezce, která spojuje pro věřící významná místa – Svatý Hostýn a Velehrad.

Zkušený poutník Jan Peňáz už má za sebou i pěší cestu do Říma.

Když v úterý ráno přicházejí ze Štúpy ke zlínskému kostelu sv. Filipa a Jakuba, unaveně vypadají.

V nohách mají asi 16 kilometrů z Bystřice pod Hostýnem do Štúpy, které zvládli v pondělí. Čeká je ale dalších 22 kilometrů do Napajedel a ve středu pak stejně dlouhá finální část na Velehrad.

„Doplníme tekutiny a odpustíme tekutiny,“ oznamuje s úsměvem u zlínského kostela Peňáz.

I když je teprve osm hodin ráno, teploměr ukazuje skoro třicítku. Zatímco před rokem putovali věřící na Velehrad v dešti, tentokrát se musejí vyrovnat s horkem. Moc si ale nestěžují. „Po cestě si zpíváme, občas jdeme i lesem. Není to tak hrozné,“ konstatuje desetiletý Otakar Bucek.

Je nejmladším účastníkem letošní pouti, na kterou ho vzala babička. Před dvěma lety podnikla poutování do Santiaga de Compostela. Tehdy ušla 135 kilometrů.

Na Velehrad se letos vydala poprvé. „Když už jsem zvládla takovou cestu, chtěla jsem to zkusit i u nás,“ vysvětluje Marie Horáková z Nezamyslic u Prostějova.

Všichni poutníci mají na krku pověšený malý dřevěný křížek. Dostávají ho jako památku. Na Velehrad ale nesou i nový kříž. Letos ho od známého akademického sochaře Otmaru Olivy dostal Petr Hudec z Matice Velehradské.

Kříž je vyrobený z hliníku, ozdobený sedmi stuhami s nápisy moravských poutních míst a váží 1,4 kg. „Dlouho se známe, a když mě jednou oslovil, zda bych poutní kříž vyrobil, udělal jsem to rád,“ vysvětlil velehradský umělec. **Jana Fuksová**

Zkouška výdrže Osmdesátka účastníků pěší poutě na Velehrad se letos musela vyrovnat s extrémními vedry. 2x foto: Dalibor Glück, MF DNES